

пекъ, задъ единъ хълмъ, гдѣто пасли на близу и другитѣ овце. Малкитѣ агънца се наскачали радостно около майка си и легнали да си почиватъ. При тѣхъ легнала и овцата

Единъ вълкъ който подушилъ стадото, стоялъ на близу и чакалъ да падне мѣгла, за да си грабне нѣкоя овца. Като обикалялъ отъ далечъ около стадото, миналъ край майката съ двѣтѣ агъна. Овцата, щомъ видѣла вълка, скочила бърже и се приготвила да варди дѣцата си. Вълкътъ отворилъ широкитѣ си уста и започналъ да трака зѣбитѣ си . . .

Но *майката* се затекла бърже къмъ него и го ударила силно съ малкитѣ си рога по челото. Вълкътъ се дръпналъ на страна и започналъ да вие страшно, за да я уплаши съ виенето си. Ала кучетата го усѣтили и се хукнали къмъ мѣстото, гдѣто билъ вълка. Щомъ като вълкътъ чулъ лаенето на кучетата, оставилъ овцата и избѣгалъ въ гората.

А овцата се избавила отъ гладния вълкъ благодарение на своята *сърдечностъ*; съ нея тя избавила и малкитѣ агънца.

В Ъ С О Ф И Я.

Хотелътъ, въ който слѣзохме е на улица „Мария Луиза.“ Той е голѣмъ. Колко много стѣлби прѣминахме, до като отидемъ въ стаята си. . . .